

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(19) BG

(11) 60478B1

5(51) C 07 D 265/04

C 07 D 305/14

//A 61 K 31/355

ОПИСАНИЕ НА ПАТЕНТ

ЗА

ИЗОБРЕТЕНИЕ

ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО

(21) Регистров № 93228

(22) Заявено на 14.11.90

(24) Начало на действие
на патента от

Приоритетни данни

(31) 436235 (32) 14.11.89 (33) US
603041 30.10.90 US

(41) Публикувана заявка в
бюлетин № 10А на 24.12.93

(45) Отпечатано на 30.08.95

(46) Публикувано в бюлетин № 5
на 30.05.95

(56) Информационни източници:

(62) Разделена заявка от рег. №

(73) Патентопритејател(и):

Florida State University, Tallahassee,
FL (US)

(72) Изобретател(и):

Robert A. Holton

Tallahassee, FL (US)

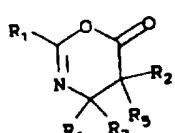
(74) Представител по индустриска
собственост: Аспарух Михайлов Анто-
нов, 1797 София, жк "Младост" бл. 91,
вх. 5, ап. 78

(86) № и дата на РСТ заявка:

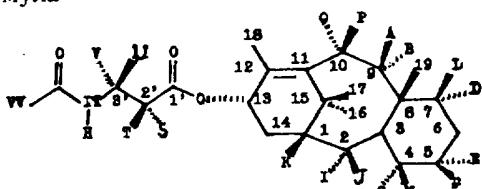
(87) № и дата на РСТ публикация:

(54) МЕТОД ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ТАКСОЛ

(57) Методът намира приложение в медицината за производство на противоканцерогенно химиотерапевтично средство. С него се осигуряват източник на странична верига за синтез на таксоли и начин на присъединяването на веригата при сравнително висок добив. По метода оказинон с формула

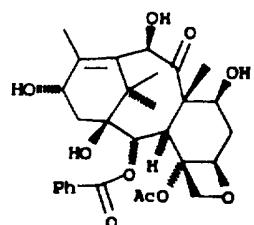
взаимодейства с алкохол с формула

BG 60478B1

60478

или с алкохол с формула

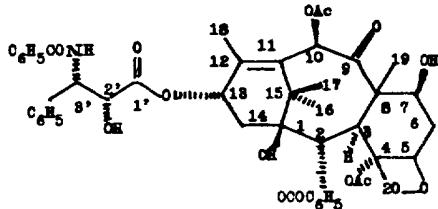
в присъствие на активатор, при което се получава β -амидо естер, който след това се превръща в таксон.

6 претенции

(54) МЕТОД ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ТАКСОЛ

Изобретението се отнася до метод за получаване на таксол, който намира приложение в медицината като противоканцерогенно химиотерапевтично средство.

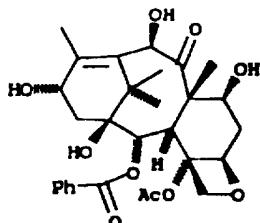
Таксановото семейство на терпените, член на което е таксольт, привлича силно интереса както на биолозите, така и на химиците. Таксольт е обещаващо противоканцерогенно химиотерапевтично вещество с широк спектър на антилевкозна и тумурноинхибираща активност и има структурна формула

Поради неговата активност таксольт се подлага на клинични изследвания. Доставянето на таксол за тях се осъществява от кората на няколко вида тис, който обаче се намира само в незначителни количества в кората на тези бавнорастящи вечнозелени растения, което ограничава предлаганото и не задоволява търсениято. Поради това, през последните години химиците се опитват да намерят жизненоспособен синтетичен начин за получаване на таксоли, но резултатите не са напълно задоволителни.

Един от синтетичните начини, който се предлага, е насочен към синтез на тетрациличните ядра на таксана от готовите химически продукти. Съобщава се за синтез на сродния на таксола таксузин /1/. Независимо че е постигнат прогрес при този подход, окончателният пълен синтез на таксола е все още един многостадиен, продължителен и скъп процес.

Алтернативен подход за получаване на таксол е описан в /2/ и включва употребата за представител на таксола - 10-деацетил бакатин III, който има структурна формула

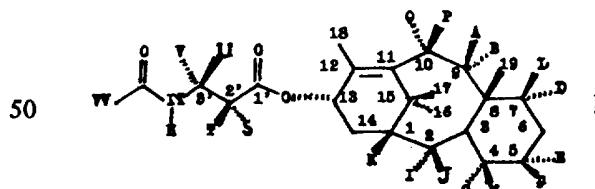

10-деацетил бакатин III е по-достъпен от таксола, тъй като се получава от листата на *Taxus baccata*. Съгласно метода, описан в /2/, 10-деацетил бакатин III се превръща в таксол 5 чрез присъединяването на групата на C10 ацетил и присъединяването на C13 β -амидоестерна странична верига, като се извършва естерификация на C-13 алкохол с β -амидокарбоксилна киселина. Въпреки че този метод включва сравнително малко етапи, синтезът на β -амидо-карбоксилната киселина представлява многостадиен процес, даващ ниски добиви, а присъединителната реакция е продължителен процес, който също завършва с ниски добиви. Тази реакция е ключов стадий, който е необходим при всеки евентуален синтез на таксол или биологично активно производно на таксола, тъй като както е показвано в /3/, присъствието на β -амидоестерната странична верига при C13 е 10 необходимо за антитуморната активност на таксола.

Основното затруднение, което остава при синтеза на таксол и другите потенциални антитуморни вещества, е липсата на лесно достъпна единица, която може да се присъедини към C13, съдържащ кислород във веригата си, за да се получи β -амидоестерната странична верига. Получаването на такава единица и методът за нейното присъединяване, съчетано с висок добив, би улеснило синтеза на таксола и на сродните му антитуморни вещества с модифицирана група от заместители в ядрото или модифицирана C13 странична верига. Тази необходимост е удовлетворена с откритието на 25 нов, лесно достъпен химически източник на странична верига и ефикасен метод за присъединяването ѝ към C13, съдържащ кислород във веригата си.

Задачата на изобретението е да се създадат източник на странична верига за синтез на таксоли и метод за присъединяване към източника на страничната верига при сравнително висок добив, по който да се получи междинен продукт на таксола.

45 Задачата се решава с метод за получаване на таксол с обща формула

където А и В означават независимо един от друг водород или низш алканолокси, алкенилокси, алконоилокси или арилоилокси, или А и В заедно образуват оксогрупа;

I и D означават независимо един от друг водород или хидрокси или низш алканолокси, алкеноилокси, алконоилокси или арилоилокси;

E и F означават независимо един от друг водород или низш алканолокси, алкеноилокси, алконоилокси или арилоилокси, или

E и F заедно образуват оксогрупа;

G означава водород или хидрокси или низш алканолокси, алкеноилокси, алконоилокси или арилоилокси, или

G и M заедно образуват оксогрупа или 15 метилен, или

G и M заедно образуват оксиран, или

M и F заедно образуват оксетан;

J означава водород, хидрокси или низш алканолокси, алкенилокси, алконоилокси или 20 арилоилокси, или

I означава водород, хидрокси, или низш алканолокси, алкенилокси, алконоилокси или арилоилокси, или I и J заедно взети образуват оксогрупи и

K означава водород, хидрокси или низш алкокси, алканолокси, алкеноилокси, алконоилокси или арилоилокси;

R и Q, независимо един от друг, означават водород или низш алканолокси, 30 алкеноилокси, алконоилокси или арилоилокси или

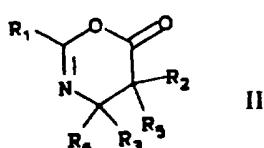
R и Q заедно образуват оксогрупа и

S и T означават независимо един от друг водород или низш алканолокси, алкеноилокси, 35 алконоилокси или арилоилокси, или

S и T заедно образуват оксогрупа и

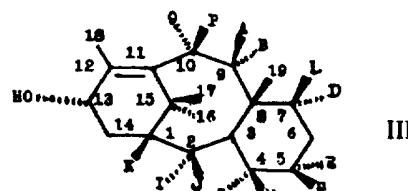
U и V означават независимо един от друг водород или низш алкил, алкенил, алкинил, 40 алкил, или заместен арил; и

W означава арил, заместен арил, низш алкил, алкенил или алкинил, съгласно който метод окказинон с формула

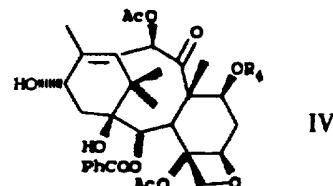

където R₁ е арил, хетероарил, алкил, алкенил, алкинил или OR₄, където R₂ е алкил, 50 алкенил, алкинил, арил или хетероарил; R₃ и R₆ са свободно избрани от водород, алкил-

алкенил, алкинил, арил, хетероарил, и OR₄, където R₃ е алкил, алкенил, алкинил, арил, хетероарил или защитна на хидроксилна група; а R₃ и R₆ са свободно избрани от водород, алкил, алкенил, алкинил, арил и хетероарил, взаимодейства с алкохол с формула

където горепосочените A, B, D, E, F, G, I, J, K, L, M, P и Q имат значенията, определени по-горе, или с формула

където R₄ е защитна на хидроксилна група и означава етерна, естерна, карбонатна или силилна група, R₁ и R₃ означават фенил, R₅ и R₆ означават водород и R₂ означава OR₄, където R₃ означава защитаващ хидроксилната група радикал, в присъствието на определено количество активатор в условия, при които окказинонът взаимодейства с алкохола, при което се получава β-амидоестер, след което посоченият междинен продукт се превръща в таксон.

Арильт може да бъде C₆₋₁₅ арил, алкильт - C₁₋₁₅ алкил, алкенильт - C₂₋₁₅ алкенил и алкинильт - C₂₋₁₅ алкинил.

Задължителната на хидроксилната група се избира от ацетали, етери, естери и карбонати.

Радикалът R₁ означава арил, R₂ означава OR₄, като R₃ означава етоксигетил или 2,2,2-трихлоретоксигетил, а R₅ означава арил.

Споменатият активатор може да бъде третичен амин.

Споменатият активатор може да бъде триетиламин, дийзопропилетиламин, пиридин, N-метил имидазол или 4-диметиламинопиридин.

За предпочтение е алкилните групи на таксона или самостоятелно, или с различни заместители, които са определени по-горе, да бъдат низш алкил, който има от един до шест въглеродни атома в основната верига и до де-

сет въглеродни атома общо. Те могат да бъдат с нормална или разклонена верига и включват етинил, пропенил, изопропенил, бутенил, изобутил, арил, хексенил и други подобни.

За предпочтение е алкинилните групи на таксола, самостоятелно или с различните заместители, които са посочени, да бъдат низш алкинил, който има от два до шест въглеродни атома в основната верига и до десет въглеродни атома общо. Те могат да бъдат с нормална или разклонена верига и включват етинил, пропинил, бутинил, изобутинил, арил, хексенил и други подобни групи.

Типичните алканоилоксигрупи са ацетатни, пропионатни, бутиратни, валаратни, изобутиратни и други подобни. Най-предпочитаните алканоилокси са ацетатните.

Арилните части на таксола, самостоятел-

но или с различните заместители, съдържат от шест до десет въглеродни атома и включват фенил, α -нафтил или β -нафтил и други подобни. Заместителите могат да бъдат алканокси, хидрокси, халоген, алкил, арил, алкенил, ацил, ацилокси, нитро, амино, амидо и други подобни. Фенилът е най-предпочитаният арил.

Както е посочено, понятието "арилокси" включва ароматични хетероциклични

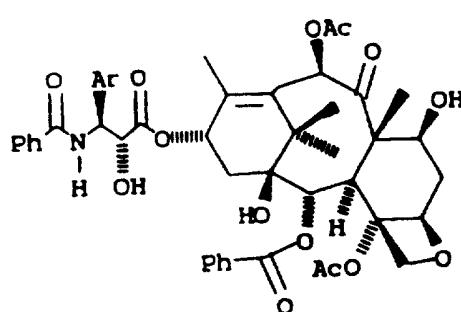
10 части, понятието "арил" включва всяко съединение, което има ароматичен пръстен, не съдържащ нито един хетеро /разнороден/ атом, а понятието "хетероарил" включва всяко съединение, което има ароматичен пръстен, съдържащ хетероатом.

Предпочитаните значения на заместителите A,B,D,L,E,F,G,M,I,J,K,P,Q,S,T,U,V и W са дадени в таблица 1.

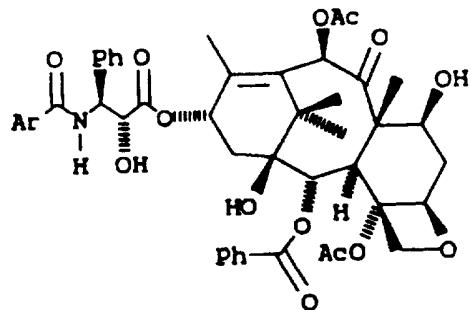
Таблица 1

A и B заедно образуват оксогрупа	A=H B=OAc	A=OCOR B=H,	A=B=H;
L=H D=OH, E=H, F=OAc,	L=OH D=H, E=OAc, F=H	L=D=H; E и F заедно образуват оксогрупа	E=H F=O (оксетан);
G и M=CH ₂ , I=J=0,	G=CH ₂ M=O /епоксид/ I=J=H	G=O M=CH ₂ /епоксид/ I=COPh J=H;	G и M заедно образуват оксогрупа G=OAc M=CH ₂ O /оксетан/ I=COAr J=H;
K=H P и Q заедно образуват оксогрупа	K=OH, P=H Q=OAC,	K=OR P=OCOR Q=H,	K=OCOR, P=O=H; K=OCOAr,
S и T заедно образуват оксогрупа	S=H T=OCOR,	S=H T=OR,	S=OCOR T=H, S=OR T=H S=OH T=H S=H T=OH;
U=H U=V=H; V=R, W=R	U=H V=Ph, W=Ph	U=H V=Ar, W=Ar	U=Ph U=Ar V=H, V=H

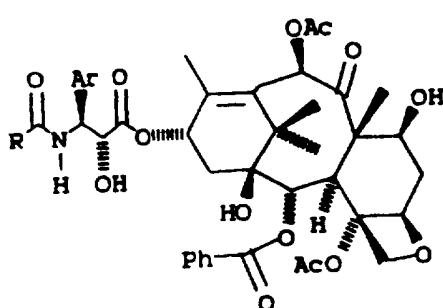
Типичните съединения, които се включват в основната обща група с формула, са следните:

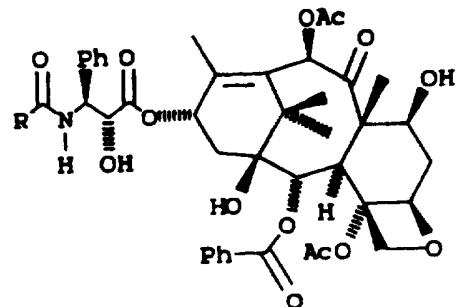
4

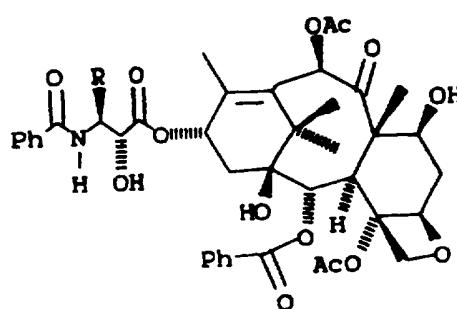
5

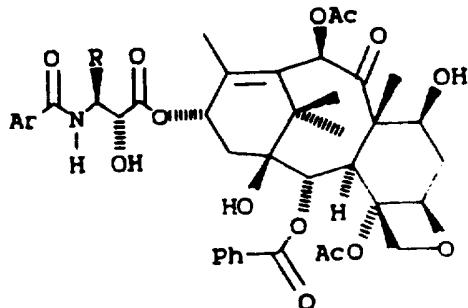
6

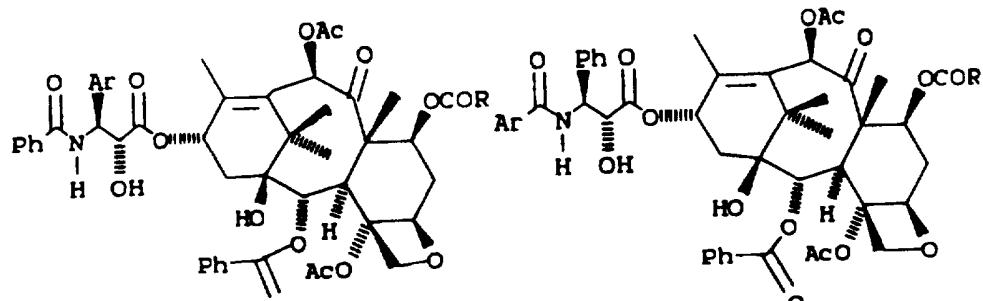
7

8

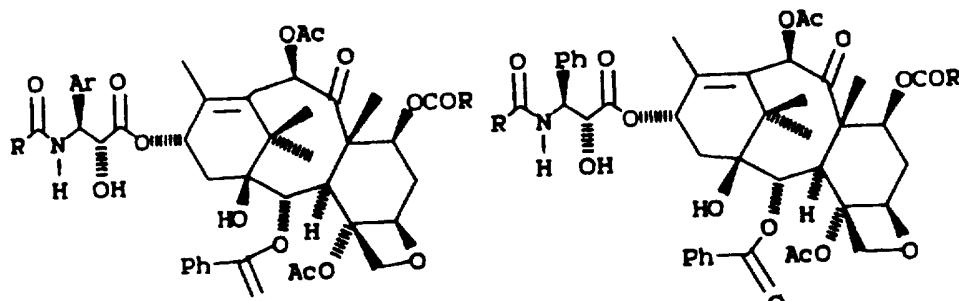

9

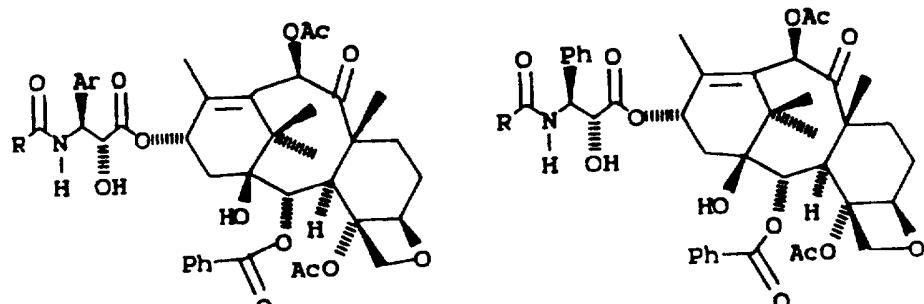
10

11

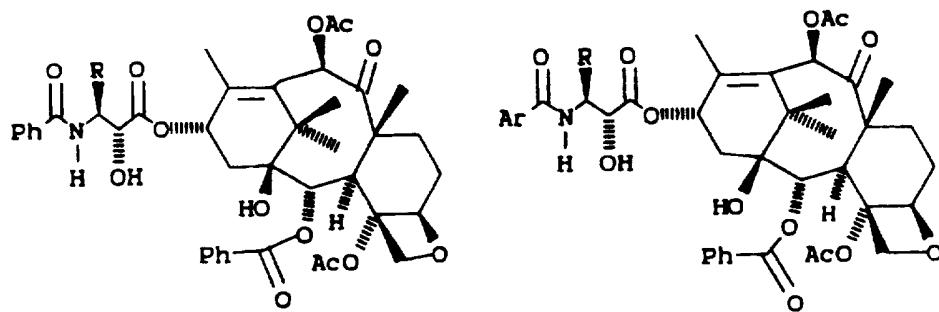
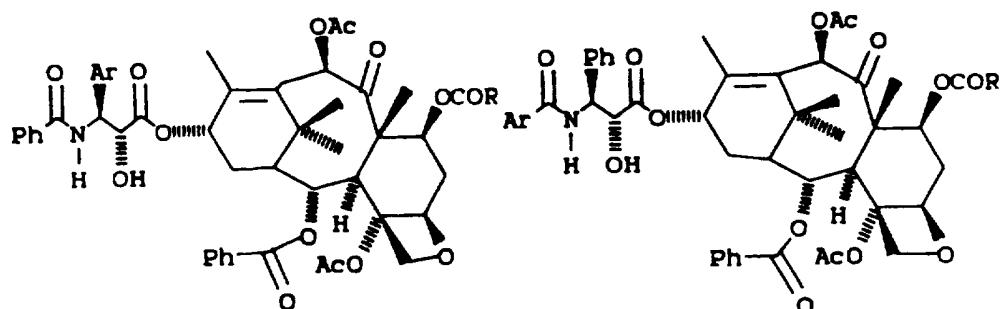
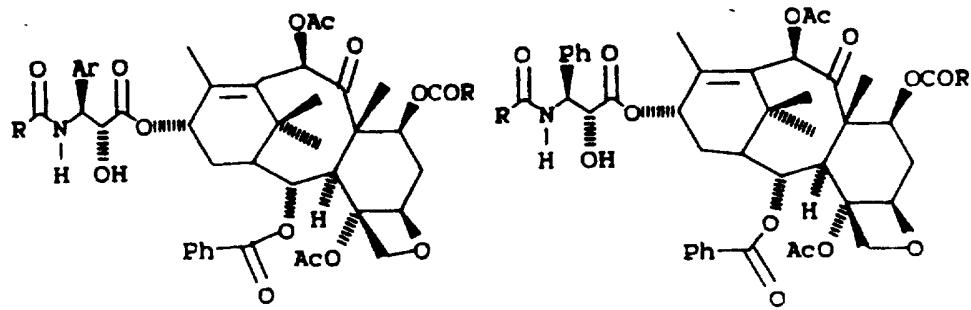
12

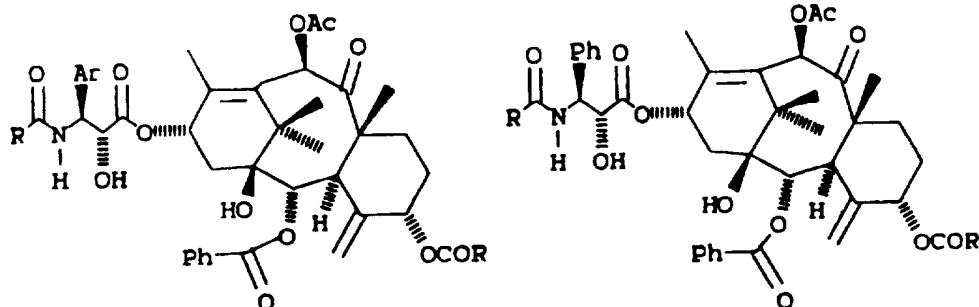
13

14

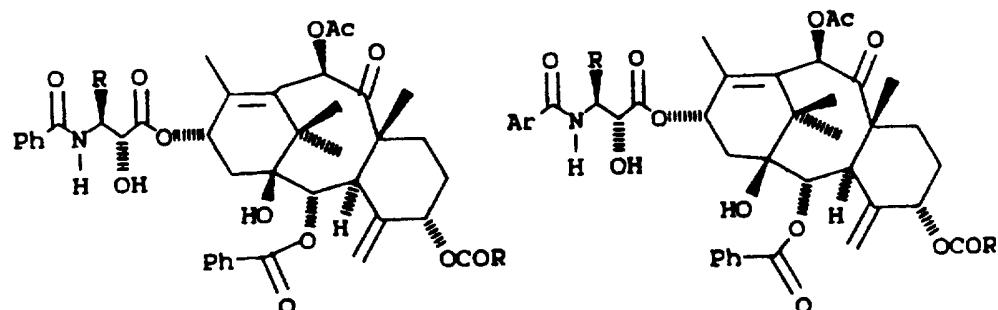
15

16**17****18****19****20****21**

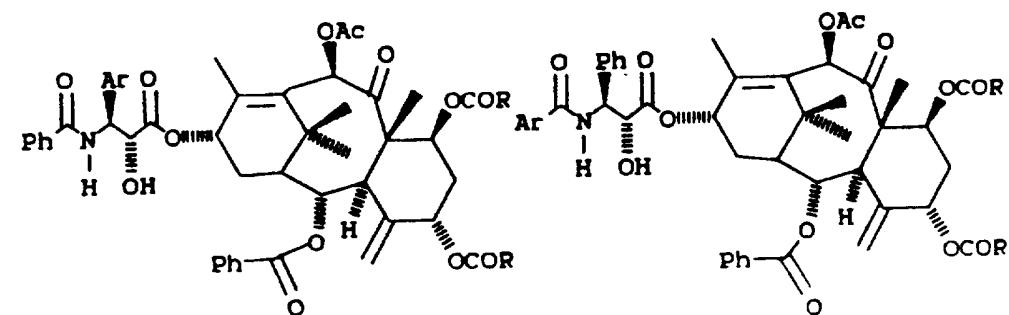
22

23

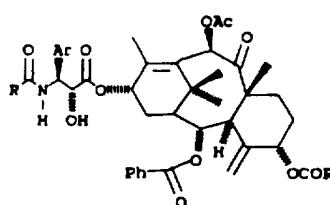
24

25

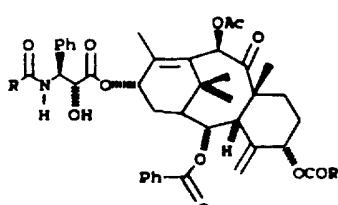

26

27

28

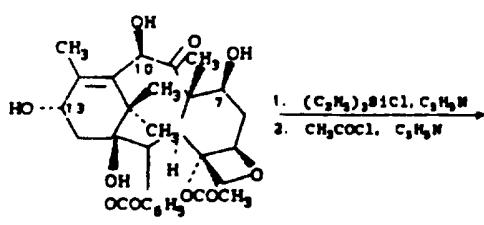

29

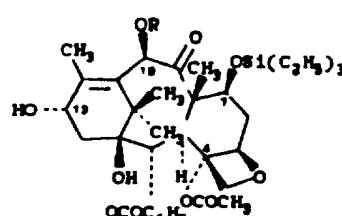
Съгласно метода от настоящото изобретение окказинони 1 се превръщат в β -амидо-естери в присъствието на алкохол и активатор, за предпочтитане третичен амин, например триетиламин, диизопропилиамин, пиридин, N-метил имидазол и 4-диметиламинопиридин /DMAP/. Например окказинони 1 взаимодействват със съединения, които имат таксанови тетрациклични ядра и C13 хидрооксилен група в

10 присъствие на 4-диметиламинопиридин /DMAP/, при което се получават вещества, които имат β -аминоестерна група при C13.

За предпочтитане е използваният алкохол да бъде 7-0-триетилсилил бакатин 111, който може да се получи съгласно ниво /2/ или по други начини, т.е. 10-деацетил бакатин 111 се превръща в 7-0-триетилсилил бакатин 111 съгласно следващата схема на реакцията

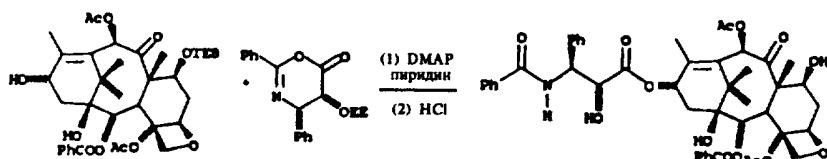
30

31 a, R=H
b, R=COCH3

Съгласно това, което се описва в същия източник като внимателно оптимизирани условия, 10-деацетил бакатин 111 взаимодейства с двадесет еквивалента на C_2H_5SiCl при температура $23^\circ C$ в атмосфера на аргон в течение на двадесет часа в присъствието на 50 мл пиридин/милимол 10-деацетил бакатин 111, при което се получава 7-0-триетилсилил-1-деацетил бакатин 111 /31a/, като продукт на реакцията, който след пречистване дава добив от 84-86%. След това реакционният продукт се ацетилира с 5 еквивалента CH_3COCl и 25 мл пиридин/милимол от 31a при температура $0^\circ C$ в атмосфера на аргон в продължение на 48

часа, при което се получават 86% добив на 7-0-триетилсилил бакатин 111 /31b/, вж./2/.

Както е показано в схемата на реакцията по-долу, 7-0-триетилсилил бакатин 111 31b може да взаимодейства с окказинона съгласно изобретението при стайна температура, при което се получава междинният продукт за получаване на таксол, в което хидрооксилените групи C-7 и C-2' са защитени съответно с триетилсилил и етоксицил. След това тези групи се хидролизират при меки условия, така че да не се нарушат естерната връзка или заместителите на таксола. Синтезът на таксол от окказинон 2 се извършва както следва:

Въпреки че тази схема се отнася до синтез на природния продукт таксол, тя може да бъде използвана - с някои модификации - както при оксазинона, така и при тетрацикличния алкохол, който може да бъде извлечен от естествени и синтетични източници, за да се получат други синтетични таксоли, които са описаны и влизат в рамките на изобретението.

Алтернативно, оксазинон 1 може да се превърне в β -амидоестер в присъствието на активатор и алкохол, различен от 7-O-триетилсилил бакатин 111, при което се образува междинен продукт за получаване на таксол. След това синтезът на таксол може да продължи, като се използва междинният продукт за получаване на таксол в условията на подходяща схема на реакцията.

За предпочтение е посочените оксазинон алкилните групи, самостоятелни или с различните заместители, да бъдат низш алкил с един до шест въглеродни атома в основната верига и до петнадесет въглеродни атома общо. Те могат да бъдат с нормална или разклонена верига и включват метил, етил, пропил, изопропил, бутил, изобутил, третичен бутил, арил, хексил и други подобни групи.

Алкилните групи на оксазинона, самостоятелно или с различните заместители, описани по-горе, е за предпочтение да бъдат низш алкенил, който има от два до шест въглеродни атома в основната верига и до петнадесет въглеродни атома общо. Те могат да са с нормална или разклонена верига и включват етинил, пропенил, изопропенил, бутенил, изобутенил, арил, хексенил и други подобни.

Алкилните групи на оксазинона, самостоятелно или с различните заместители, посочени по-горе, е за предпочтение да бъдат низш

алкенил, който има от два до шест въглеродни атома в основната верига и до петнадесет въглеродни атома общо. Те могат да са с нормална или разклонена верига и включват етинил, пропенил, бутенил, изобутенил, арил, хексенил и други подобни.

Типичните алканоилоксигрупи на оксазинона включват ацетат, пропионат, бутират, валарат, изобутират и други подобни групи.

10 Най-предпочитаният алканоилокс е ацетатът.

Описаните по-горе арилни части на оксазинона, самостоятелно или с различни заместители, съдържат от шест до петнадесет въглеродни атома и включват фенил, α -нафтил или β -нафтил и т.н. Заместителите са алканокси, хидрокси, халоген, алкил, алкенил, ацил, ацилокси, нитро, амино, амидо и т.н. Фенилът е най-предпочитания арил.

Както е посочено R_2 и R_3 на оксазинон 1 може да бъдат OR_1 , където R_1 е алкил, ацил, кетал, етоксиетил /"EE"/, 2,2,2-трихлоретоксиметил или друга защитна на хидроксилната група, като ацетали и етери, т.е. метоксиметил /"MOM"/,ベンзилоксиметил; естери, например ацетати; карбонати като метил карбонати, и други подобни. Най-различни защитни групи на хидроксилната група и техния синтез са описани в ниво /4/. Избраните защитни групи на хидроксила трябва лесно да се отстраняват при условия, които са достатъчно меки, за да не се нарушават естерната връзка или други заместители на междинния продукт за получаване на таксол. За предпочтение е R_3 да е етоксиетил или 2,2,-трихлоретоксиметил, а най-предпочитаната е групата на етоксиетила.

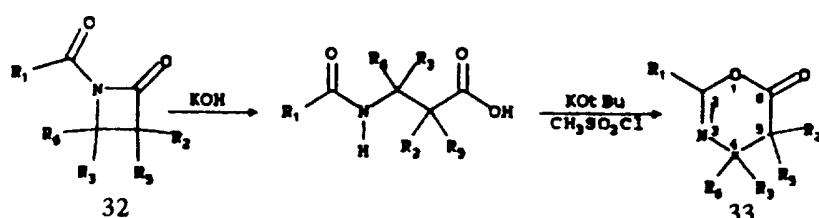
Предпочтитаните значения на заместителите $R_1, R_2, R_3, R_5, R_6, R_7$, и R_8 на оксазинона са следните:

$R_1=OR_1$	$R_1=Ar$	$R_1=p\text{-MeO}Ph$	$R_1=\text{алкил}$	$R_1=\text{алкенил}$	$R_1=\text{алкинил}$	$R_1=\text{H}$
$R_2=OR_1$						
$R_3=Ph$	$R_3=Ar$	$R_3=p\text{-MeO}P$	$R_3=\text{алкил}$	$R_3=\text{алкенил}$	$R_3=\text{алкинил}$	$R_3=\text{H}$
$R_5=H$						
$R_6=H$						
$R_7=\text{алкил}$	$R_7=\text{алкенил}$	$R_7=\text{алкенил}$	$R_7=\text{арил}$	$R_7=\text{хетероарил}$		
$R_8=EE$	$R_8=\text{алкил}$	$R_8=OCOR$	$R_8=MOM$	$R_8=Cl_3CCH_2OCH_2$		

Тъй като окказинон I има няколко асиметрични въглеродни атома, е известно, че съединенията съгласно изобретението, притежаващи асиметрични въглеродни атоми, могат да съществуват в диастериозимерни, рацемични или оптичноактивни форми и всички тези форми се включват в рамките на изобретението. По-

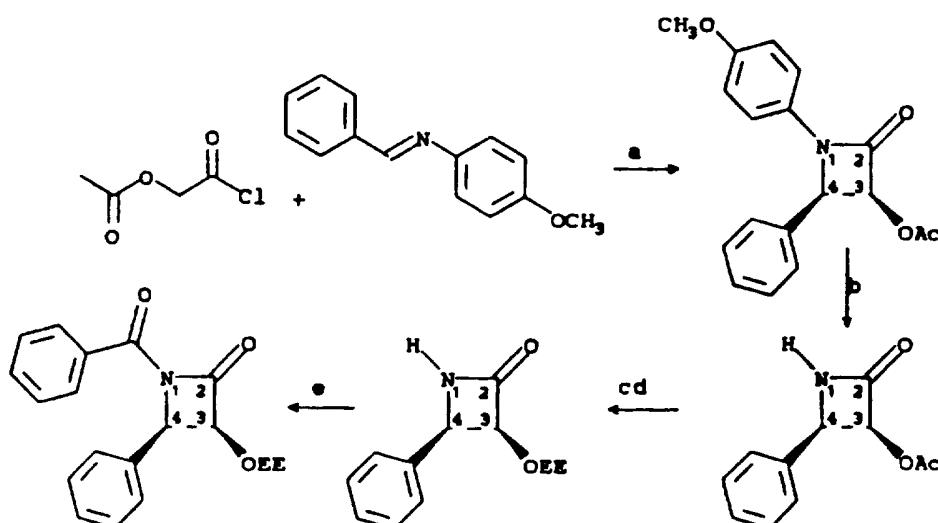
специално, изобретението включва енантиомерите, диастереоизомерите, рацемичните смеси и други смеси от тях.

5 Окказионите I могат да се получат от лесно намиращи се изходни вещества, както е показано на следващата реакционна схема.

Карбоксилната киселина 33 може алтернативно да се получи съгласно метода, описан в ниво /2/. β -лактамите 32 могат да се получат от лесно намиращи се изходни вещества,

както е показано на следващата реакционна схема, където R_1 и R_3 са фенил, R_5 и R_6 са водород и R_2 е OR_4 , където R_4 е етоксилил:

реагенти: /a/ триетиламин, CH_2Cl_2 , темпера-
тура $25^\circ C$, 18 часа; /b/ 4 еквивалентна цери-
евоамониев нитрат, CH_3CN , температура $-10^\circ C$,
10 минути; /c/ KOH , THF , H_2O , температура
 $0^\circ C$, 30 минути; /d/ етил винилов естер, THF ,
толуол сулфонова киселина /като катализатор/,
температура $0^\circ C$, 1,5 часа; /e/ CH_3Li , етер,
температура $78^\circ C$, 10 минути; бензоил хлорид,
температура $78^\circ C$, 1 час.

Изходните вещества са лесно достъпни.
Алфа-ацилокси ацетил хлорид се получава от
гликолова киселина и в присъствие на трети-
чен амин той циклокоординира с имини, полу-
чени от алдехиди и р-метоксианилин, при ко-
ето се получава 1-3-ацилокси-4-арилазетидин-
2-они.

40

45

50

Групата на р-метоксифенила може лесно да се отстрани посредством окисляване с царево амониев нитрат, а ацилокси групата може да се хидролизира съгласно стандартните методики, известни на специалистите в дадената област, по които са получават 3-хидрокси-4-арилазетидин-2-они.

3-хидроксилната група може да се защиши с множество стандартни защитни групи, например 1-етоксилилната група. За предпочтение е рацемичния 3-хидрокси-4-арилазетидин-2-он да се раздели на чистите енантиомери преди защитата чрез рекристализация на съответните 2-метокси-2-/трифлуорометил/ фенил оцетни естери и да се използва само дяснотърътящият енантиomer за получа-

ването на таксол. Във всеки случай, съединението 3-/1-етокситетокси/-4-фенилазидин-2-он може да се превърне в бета-лактам 32 чрез обработване с основа, за предпочитане п-бутилитий и ароилхлорид при температура - 78°C или по-ниска.

Настоящото изобретение се илюстрира от следните примери:

Пример 1. Получаване на таксол

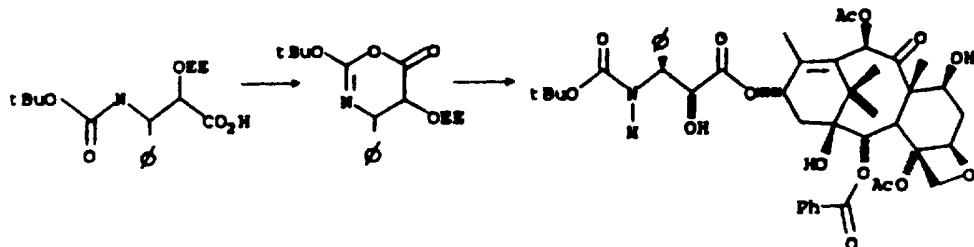
В малък реакционен съд се поставят 77 мг /0,218 милимоля/ от /-/цис-2,4-дифенил-5-/1-етокситетокси/-4,5-дихидро-1,3-оксазинон-6-он 2, 40 мг /0,057 милимоля/ от 7-0-тристилсилил бакатин III, 6,9 /0,057 милимоля/ от 4-диметиламин пиридин /DMAP/ и 0,029 мл пиридин. Сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 12 часа и се разрежда със 100 мл етилацетат. Етилацетатният разтвор се екстрагира с 20 мл 10% воден разтвор на меден сулфат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се филтрира през слой от силикагел, елуиран с етилацетат. След Flash хроматография върху силикагел, елуиран с етилацетат/хексан, по-

следвано от рекристализация от етилацетат/хексан, се получават 46 мг /77% / 2'-0-/1-етокситетокси/-7-0-триетилсилил таксол като смес от диастереоизомери в съотношение приблизително 2:1 и 9,3 мг /23% / 7-0-триетилсилил бакатин III. Добавът, въз основа на консумирания 7-0-триетилсилил бакатин III, е значителен по количество.

Проба в количество 5 мг от 2'-/1-еток-

10 сиетокси/-7-0-триетилсилил таксол се разтваря в 2 мл етанол и се прибавя 0,5 мл от 0,5-процентен воден разтвор на HCl. Сместа се разбърква при температура 0°C в продължение на 30 часа и се разрежда с 50 мл етилацетат. Разтворът се екстрагира с 20 мл наситен воден разтвор на натриев бикарбонат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се пречиства чрез колонна хроматография върху силикагел, елуирира с етилацетат /хексан, при което се получава 3,8 мг /приблизително 90% / таксол, който е идентичен с автентичния във всяко едно отношение.

Пример 2. Получаване на N-дебензоил-N-четвъртичен бутоксикарбонил таксол

2-терабутокси-4-фенил-5-/1-етокситетокси/-4,5-дихидро-1,3-оксазин-6-он

Към разтвор на 409 мг /1,16 милимоля/ от N-третбутоксикарбонил -0-/1-етокситетокси/-3-фенилизозерин /3/ в 20 мл THF се добавя 261 мг /2,33 милимоля/ твърда маса калиев терт-бутоксид и сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 30 минути. Към него се прибавя разтвор на 134 мг /1,116 милимоля/ метансулфонил хлорид в 3,2 мл THF и сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 1,5 часа. Сместа се разрежда с 80 мл хексан и етилацетат и този разтвор се екстрагира с 20 мл наситен воден разтвор на натриев карбонат и 10 мл солен разтвор. Органичната фаза се изсушава над

натриев сулфат и се концентрира, при което се получава 235 мг /70% / 2-терабутокси-4-фенил-5-/1-етокситетокси/-4,5-дихидро-1,3-оксазин-6-он във вид на безцветно масло.

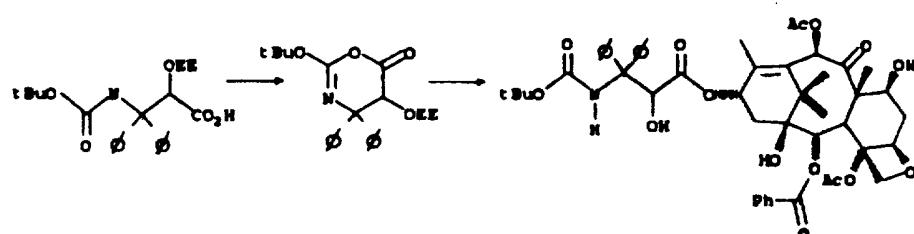
N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил таксол

В малък реакционен съд се поставят 73 мг /0,128 милимоля/ 2-тертбутокси-4-фенил-5-/1-етокситетокси/-4,5-дихидро-1,5-оксазин-6-он, 40 мг /0,057 милимоля/ 7-0-триетилсилил бакатин III, 6,9 мг /0,057 милимоля/ 4-диметиламин пиридин /MAP/ и 0,029 мл пиридин. Сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 12 часа и се разрежда със 100 мл етилацетат. Етилацетатният разтвор се екстрагира с 20 мл 10% воден раз-

твор на меден сулфат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се филтрира през слой от силикагел, като се еливира с етилацетат. След Flash хроматография върху силикагел, елизирана с етилацетат/хексан, последваното рекристализация от етилацетат/хексан, се получават 44 mg /73% / N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил-2'-/1-етоксиетокси/-7-0-триетилсилил таксон като смес от диастереоизомери в съотношение приблизително 1:1 и 9,3 mg /23% / 7-0-триетилсилил бакатин III.

Проба в количество от 5 mg N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил-2'-/1-етоксиетокси/-

5 7-0-триетилсилил таксон се разтваря в 2 ml етанол и се прибавят 0,5 ml 0,5%-ен воден разтвор на HCl. Сместа се разбърква при температура 0°C в продължение на 30 часа и се разрежда с 50 ml етилацетат. Разтворът се екстрагира с 20 ml наситен воден разтвор на натриев бикарбонат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се пречиства през колонна хроматография върху силикагел и еливира с етилацетат/хексан, при което се получава 3,8 mg /приблизително 90% / N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил таксон.

25 2-тертбутокси-4,4-дифенил-5-/1-етоксиетокси/-4,5-дихидро-1,3-оксазин-6-он

Към разтвор от 497 mg /1,16 милимоля/ N-тертбутоксикарбонил-0-/1-етоксиетил/-3,3-дифенилизозерин /3/ в 20 ml THF се прибавят 261 mg /2,33 милимоля/ твърда маса калиев терт-бутоксид и сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 30 минути. Към това се прибавят 134 mg /1,16 милимоля/ разтвор на метансулфонилхлорид в 3,2 ml THF и сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 1,5 часа. Сместа се разрежда с 80 ml хексан и етилацетат и след това се екстрагира с 20 ml наситен воден разтвор на натриев бикарбонат и 10 ml солен разтвор. Органичната фаза се изсушава над натриев сулфат и се концентрира, при което се получава 243 mg /59% / 2-тертбутокси-4,4-дифенил-5-/1-етоксиетокси/-4,5-дихидро-1,3-оксазин-6-он във вид на безцветно масло.

40 N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил-3'-фенил таксон

45 В малък съд се поставят 90 mg /0,218 милимоля/ 2-тертбутокси-4,4-дифенил-5-/1-етоксиетокси/-4,5-дихидро-1,3-оксазин-6-он, 40 mg /0,057 милимоля/ 7-0-триетилсилил бакатин III, 6,9 mg /0,057 милимоля/ 4-диметиламинипиридин /DMAP/ и 0,029 ml пиридин.

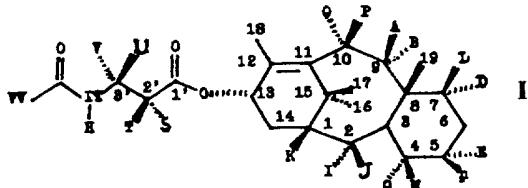
50 Сместа се разбърква при температура 25°C в продължение на 12 часа и се разрежда със 100 ml етилацетат. Етилацетатният разтвор се екстрагира с 20 ml 10% воден разтвор на меден сулфат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се филтрира през слой от силикагел и се еливира с етилацетат. След Flash хроматография върху силикагел, елизирана с етилацетат/хексан, последвано от рекристализация от етилацетат/хексан се получават 44 mg /66% / N-дебензоил-N-триетилсилил таксон като смес на диастереоизомери в съотношение приблизително 3:1.

55 Проба от 5 mg N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил-2'-/1-етоксиетил/3'-фенил-7-0-триетилсилил таксон се разтваря в 2 ml етанол и се прибавят 0,5 ml 0,5% воден разтвор на HCl. Сместа се разбърква при температура 0°C в продължение на 30 часа и се разрежда с 50 ml етилацетат. Разтворът се екстрагира с 20 ml наситен воден разтвор на натриев бикарбонат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се пречиства през колонна хроматография върху силикагел и еливира с етилацетат/хексан, при което се получава 4,0 mg /приблизително 90% / N-дебензоил-N-тертбутоксикарбонил-3'-фенил таксон.

Пример 4. 4'-метил таксол

В малък реакционен съд се поставят 77 мг /0,218 милимоля/ 2,4-дифенил-5-/1-етоксиетокси/5-метил-4,5-дихидро-1,3-оксазин-6-он, 40 мг /0,057 милимоля/ 7-0-триетилсилил бакатин III, 6,9 мг /0,057 милимоля/ 4-диметиламинпиридин /DMAP/ и 0,029 мл пиридин. Сместа се разбърква при температура 25°C и се разрежда със 100 мл етилацетат. Етилацетатният разтвор се екстрагира с 20 мл 10%-ен воден разтвор на меден сулфат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се филтрира през слой от силикагел и елиуира с етилацетат. След Flash хроматография върху силикагел, елиуране с етилацетат/хексан, последвано от рекристализация от етилацетат/хексан, се получават 32 мг /53% /2'-/1-етокси-етил/3'-метил-7-0-триетилсилитаксол като смес от диастереоизомери в съотношение приблизително 1:1.

Проба от 5 мг 2'-/1-етоксиетил/3'-метил-7-0-триетилсилитаксол се разтваря в 2 мл етанол и се прибавят 0,5 мл 0,5%-ен воден разтвор на HCl. Сместа се разбърква при 0°C в продължение на 30 часа и се разрежда с 50 мл етилацетат. Разтворът се екстрагира с 20 мл наситен воден разтвор на натриев бикарбонат, изсушава се над натриев сулфат и се концентрира. Остатъкът се пречистства чрез колонна хроматография върху силикагел и елиурира с етилацетат/хексан, при което се получава 3,9 мг /приблизително 90% / 3'-метил таксон.

Патентни претенции**1. Метод за получаване на таксон с общ формула**

в която А и В означават независимо един от друг водород или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

А и В заедно образуват оксогрупа;

И и D означават независимо един от друг водород или хидрокси или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси;

Е и F означават независимо един от друг водород или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

E и F заедно образуват оксогрупа;

G означава водород или хидрокси, или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

G и M заедно образуват оксогрупа или метилен, или

G и M заедно образуват оксиран, или M и F заедно образуват оксетан;

J означава водород, хидрокси или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

I означава водород, хидрокси или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

I и J заедно взети образуват оксогрупа и

K означава водород, хидрокси или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси и

P и Q независимо един от друг означават водород или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

P и Q заедно образуват оксогрупа и

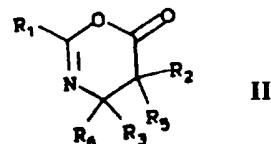
S и T означават независимо един от друг водород или низш алконоилокси, алкеноилокси, алкиноилокси или арилоилокси, или

S и T заедно образуват оксогрупа и

U и V означават независимо един от друг водород или низш алкил, алкенил, алкинил, арил или заместен арил и

W означава арил, заместен арил, низш

алкил, алкенил или алкинил, характеризиращ се с това, че оксазинон с обща формула

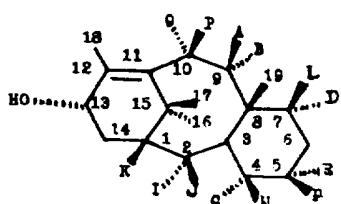
40

45

50

в която R₁ е арил, хетероарил, алкил, алкенил, алкинил или OR₁, където R₁ е алкил, алкенил, алкинил, арил или хетероарил, R₂ и R₃ са свободно избрани от водород, алкил алкенил, алкинил, арил, хетероарил и OR₂, където R₂ е алкил, алкенил, алкинил, арил, хетероарил или защитна на хидроксилна група;

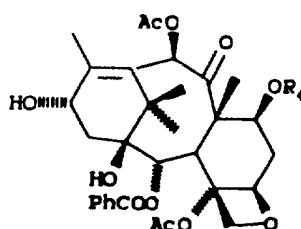
а R₄ и R₅ са свободно избрани от водород, алкил, алкенил, алкинил, арил и хетероарил, взаимодейства с алкохол с формула

III

5

в която посочените А, L, D, E, F, G, I, J, K, L, M, P и Q имат значенията, определени по-горе, 10 или с формула

IV

в която R_4 е защитна на хидроксилна група и означава етерна, естерна, карбонатна или силилна група, R_1 и R_3 означават фенил, R_5 и R_6 - водород и R_2 е OR_4 , където R_4 означава защищаващ хидроксилната група радикал в присъствието на определено количество активатор в условия, при които оксазинонът взаимодействва с алкохола, при което се получава β -амидоестер, след което посоченият междуцен продукт се превръща в таксон.

2. Метод съгласно претенция 1, характеризиращ се с това, че арилът е C_{6-15} арил, алкилът е C_{1-15} алкил, алкенилът е C_{2-15} алкенил и алкинилът е C_{2-15} алкинил.

3. Метод съгласно претенция 1, характеризиращ се с това, че защитна на хидроксилната група се избира от ацетали, етери, естери и карбонати.

4. Метод съгласно претенция 1, характеризиращ се с това, че R_1 е арил, R_2 е OR_4 , като R_4 е етоксиетил или 2,2,2-трихлоретоксиметил, а R_3 е арил.

5. Метод съгласно претенция 1, характеризиращ се с това, че посоченият активатор е третичен амин.

6. Метод съгласно претенция 1, характеризиращ се с това, че посоченият активатор е триетиламин, диизопропилетиламин, пиридин, N-метилимидазол или 4-диметиламино-пиридин.

Литература

1. Holton, et al. in JACS 110, 6558 /1988/.
2. Greene, et al. in JACS 110, 5917 /1988/.
3. Wani, et al. in JACS 93, 2325 /1971/.
4. "Protective Groups in Organic Synthesis" by T.W.Greene, John Wiley and Sons, 19881.

Издание на Патентното ведомство на Република България
София - 1113, бул. "Г. М. Димитров" 52-Б

Експерт: Б.Божков

Редактор: Н.Божинова

Пор. 36784

Тираж: 40 СР